

Černá labuť

Jednou za čas přiletí
černá labuť,
sletí doprostřed jezírka, zvědavě kouká na tu řádku let,
co nás opustila.
A lidi kolem vody nevěří, co vidí,
dýchají kapičky nového vzduchu,
slunečné korony.
Pálí v plicích, rozlévají oheň.
Někteří tu nebudou,
jiní po ní hází kamínky.
A labuť roztáhne křídla a vyletí.
Pod stíny jejích perutí se svět mění,
co bylo, už není,
co bude, ještě nebylo.
Magický čas, modleme se.
Cítím její samotu. Toužím ji přivinout.